ΤΑΚ

ΤΑΚΡΙΡΙΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΒΙΑΙΟΠΡΑΓΙΩΝ

ΚΑΙ

ΚΑΚΩΣΕΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

3206

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΡ. 2885
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ... ΣΙΔΕΡΙΔΟΥ

ΚΑΙ ΤΟΥΔΕ ΚΤΗΤΩΡ
ΞΕΝΟΦΩΝ Α. ΣΙΔΕΡΙΔΗΣ
ΕΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ

ΤΑΚΡΙΡΙΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΒΙΑΙΟΠΡΑΓΙΩΝ ΚΑΙ ΚΑΚΩΣΕΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐξοχώτατε,

Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ὑπέβαλε τῇ Ὑμ. Ἐξοχότητι διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 214 καὶ ἡμερομ. 9 μαΐου 1011 (327) τακριρίου τὰ αἰτήματα αὐτοῦ διὰ τὸ ἐκπαιδευτικὸν καὶ στρατιωτικὸν ζήτημα. Ἐδήλωσε δ' ἐν αὐτῷ τὸ ἄχθος καὶ τὴν ἀγωνίαν τοῦ ἡμετέρου ἔθνους διὰ τὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀκολουθουμένην ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ πολιτικήν.

Παρ' ὅλην τὴν ἀφοσίωσιν πρὸς τὸ Κράτος, ἥτις διέπνεε τὸ τακρίριον ἐκεῖνο, ἡ Κυβέρνησις βραδύνει νὰ ἀπαντήσῃ.

Παρὰ ταῦτα, ἐπετάθησαν τὰ διάφορα γεγονότα τὰ διασαλεύοντα τὸ ὅλον προνομιακὸν ἡμῶν καθεστώς, εἰς ἐπίμετρον δὲ καὶ πρὸς κορύφωσιν τοῦ ἄχθους καὶ τῆς ἀγωνίας τῶν χριστιανῶν, ἐπλεόνασαν οἱ κατὰ τούτων κακοπραγίαι τόσον ἐν Ρωμυλίᾳ ὅσον καὶ ἐν Ἀνατολῇ.

Καὶ ὅσα μὲν τοιαῦτα ἀπὸ τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ

συντάγματος ἐγένοντο, ἐγκαίρως ἐγνωστοποίησε καὶ ἰδίᾳ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 276 καὶ ὑπὸ ἡμερομ. 7 αὐγούστου 324 1909 μαζβατᾶ τῶν Δύο Σωμάτων.

Σήμερον ὑποβάλλει τῇ Ὑμ. Ἐξοχότητι τὰ κατωτέρω καὶ δὴ τὰ πρὸ ὀλίγων μόνον μηνῶν γενόμενα καὶ ἐπισήμως γνωστοποιηθέντα τῷ Πατριαρχείῳ.

Καὶ πολλὰ τῶν τοιούτων γεγονότων ἐγνωστοποιοῦντο ἑκάστοτε τῇ σεβ. Κυβερνήσει· αἱ συστηματικαὶ ὅμως διαψεύσεις τῶν ἐνεχομένων, ἡ ἀτιμωρησίαν ἡ ἐπίμονος ἐπανάληψις τῶν τοιούτων γεγονότων καὶ ἡ προϊοῦσα αὐτῶν ἐπικίνδυνος ἐξάπλωσις ἀναγκάζουσι τὸ Πατριαρχεῖον νὰ ἀναγράψῃ ταῦτα οἱονεὶ ἐ-καταλόγῳ, ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ὁποίων θὰ ἀντιληφθῇ ἡ Ὑμ. Ἐξοχότης ὅτι δὲν πρόκειται πλέον περὶ τυχαίων καὶ ἐπὶ μέρους γεγονότων.

Τὰ πλεῖστα τούτων διεπράχθησαν καὶ διαπράττονται ὑπ' αὐτῶν τῶν ὀργάνων τῆς ἐξουσίας· τοῦτο δὲ κινεῖ εἰς μίμησιν τὸν ἁπλοῦν ὄχλον, ὅστις ἐρεθιζόμενος μάλιστα ὑπὸ ποικιλωνύμων δημοσιογραφικῶν ὀργάνων, εἶναι πλέον ἡ πιθανὸν ὅτι θὰ προβῇ εἰς ἔτι χείρονα καὶ θὰ δημιουργηθῇ οὕτω κατάστασις ἀπελπιστικὴ διὰ τοὺς χριστιανούς, ἐπικίνδυνος δὲ εἰς αὐτὸ τὸ Κράτος.

(15 μετζὲπ 327) 28 ἰουνίου 1911

Κατὰ νοέμβριον 1910 ἀπάγεται ἐν Ἰσβόρῳ τῆς ἐπαρχίας Ρασκοπρεσρένης ὑπὸ τοῦ Ρόμας Νέκητς, ἐπιπεσόντος μετὰ 4 ἐνόπλων κατὰ τῆς οἰκίας τοῦ πατρὸς αὐτῆς, ἡ Μήτρα Μίλκου Μήτροβιτς καὶ μετά τινας ἡμέρας ἐκβιάζεται εἰς ἐξισλάμισιν, χωρὶς νὰ ἐ

πιτραπῇ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν ἢ μετὰ τῶν γονέων αὐτῆς συνομιλία.

Ταὐτοχρόνως ἐν Σέρραις παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τοῦ ἀρχιερ. ἐπιτρόπου ἐξισλαμίζεται ἄνευ τῆς παρ' αὐτοῦ νενομισμένης προκατηχήσεως, ἡ ἐκ Καμένης ἐκ Μελενίκου δεκαπενταέτις ἔγγαμος Εὐαγγελία καὶ τοῦτο μὴ καὶ αὐτὴ ἀκολουθήσῃ τῷ παραδείγματι τῆς πρὸ μηνὸς εἰς τὸ αὐτὸ Δ. Συμβούλιον διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν παρουσιασθείσης Στυλιανῆς Χρήστου **ἕνδεκα ἐτῶν,** ἥτις μόλις ἰδοῦσα τὸν ἀρχιερατ. ἐπίτροπον καὶ τοὺς γονεῖς αὐτῆς, ἀνέκτησε θάρρος καὶ ἔπεσεν εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν γονέων της.

Ταὐτοχρόνως ἐν Ἡρακλείᾳ τῆς ἐπαρχίας Ἡρακλείας ἀπάγεται ἡ κόρη Εὐρυδίκη ὑπὸ στρατιωτῶν.

Κατὰ 10]βριον 1910 ὁ εἰσπράκτωρ Ἰζμὲτ Ζαΐν ἐν Γοράζδεβιτς τῆς ἐπαρχ. Ρασκοπρεσρένης ἀπαντῶν εἰς τοὺς περιφόβους, ὡς ἐκ τῶν κατ' αὐτῶν σκληρῶν μέτρων, χριστιανούς, ἐδήλωσεν ἀφελέστατα ὅτι ὁ μόνος τρόπος τῆς ἀπαλλαγῆς αὐτῶν ἀπὸ τῶν πιέσεων καὶ τοῦ διωγμοῦ εἶνε νὰ ἐξισλαμισθῶσι.

Ταὐτοχρόνως ἀποστέλλεται ἐκ Γανοχώρων ὑπὸ τῶν ἀρχῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὸς ἐξισλάμισιν ὁ φρενοβλαβὴς Θεόδωρος ἐξ Ἰντζέκιοϊ τῆς ἐπαρχίας ταύτης.

Ταὐτοχρόνως πτωχὴ γυνὴ ἐκ Καρδαμήλων τῆς Χίου Μαριγὼ τοὔνομα, μήτηρ τριῶν τέκνων, χάριν τοῦ ἄρτου τῶν ὁποίων ὑπηρέτει εἰς μουσουλμανικὰς οἰκογενείας, παραπειθομένη ἐξισλαμίζεται, **κρατοῦνται δὲ παρανόμως καὶ τὰ ἀνήλικα τέκνα αὐτῆς.**

Κατὰ ἀπρίλιον 1911 ἐν Χασάν κῖοϊ τοῦ Καϊλαρίου τῆς ἐπαρχίας Μογλενῶν ὁ καϊμακάμης προσκαλεῖ τὸν ἐφημέριον τοῦ χωρίου, χωρὶς νὰ ἔχῃ εἴδησίν τινα ἡ Μητρόπολις, καὶ ἐκβιάζει αὐτὸν νὰ ὑπογράψῃ ὅτι ἤκουσε τὰς καταθέσεις κόρης χριστιανῆς ἐλθούσης δῆθεν ἐκ Σμύρνης καὶ θελούσης νὰ ἐξισλαμισθῇ, ἐνῷ ὁ ἱερεὺς διαμαρτύρεται ὅτι ἡ παρουσιασθεῖσα κόρη δὲν ἦτο χριστιανὴ, ἀλλὰ μουσουλμανὶς δέκα ἑπτὰ ἐτῶν καὶ ἀγνοοῦσα τὴν ἑλληνικήν. Τοῦτο καὶ πράγματι ἐξηκριβώθη κατόπιν, καθόσον ἐγνώσθη θετικῶς ὅτι προὔκειτο περὶ τῆς 12ετοῦς Θεοδώρας, ἣν ἐκ Σμύρνης παραπλανήσας ἀπήγαγεν ὁ υἱὸς τοῦ ἐν Καγǯαλὰρ Παϊρὰμ τσαούση καὶ ἐπειδὴ ἡ παρουσία θὰ ἐμαρτύρει τὸ ἀνήλικον αὐτῆς, ἐπενοήθη τὸ ἀνωτέρω μέσον πρὸς ἐξαπάτησιν τοῦ ἱερέως.

Ἐν Μιχαλιτσίῳ τῆς ἐπαρχίας Νικαίας ἡ Κυριακὴ Χρήστου, μήπω συμπληρώσασα τὸ 15 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῆς, ἐξισλαμίζεται ἄνευ τῶν νενομισμένων διατυπώσεων, ὁδηγεῖται δὲ ὑπὸ πάντων τῶν κυβερνητικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν χωροφυλάκων **ἐπιδεικτικῶς** εἰς τὸν οἶκον τοῦ παραπλανήσαντος αὐτήν.

Κατὰ μάϊον 1911 ὁ ἀρχηγὸς τῆς χωροφυλακῆς ἐν Γκǯόρδες Ἀρὶφ ἐφέντης ἀπάγει τὴν σύζυγον τοῦ Νικολάου Διαμαντίδου εἰς Μαγνησίαν, ὅπου βίᾳ ἐπιδιώκει τὴν ἐξισλάμισιν αὐτῆς.

Ταὐτοχρόνως ἐν Οἰνόῃ ἐξισλαμίζεται βίᾳ κόρη 12έτις ἄνευ τῶν νενομισμένων διατυπώσεων.

Ἐπίσης ἐν Ἀργυροκάστρῳ ἐξισλαμίζεται ἡ 16έτις ἐκ Βερατίου Τζίκα Ἀναστασίου, ὑπηρετοῦσα ἐκ

μικρᾶς ἡλικίας εἰς μουσουλμανικὴν οἰκογένειαν, χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ ἔνστασις τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου πρὸς τέλεσιν τῶν νενομισμένων.

Ἐπίσης κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας ἐν Βαϊποὺρτ τῆς Ἐρζεροὺμ μουσουλμάνοι προέβησαν εἰς τὴν ἐξισλάμισιν τῆς ἐννεαετοῦς φρενοβλαβοῦς Εὔας, προτίθενται δ' ἐπίσης δύο ἄλλας γυναῖκας νὰ νυμφεύσωσι μετὰ μουσουλμάνου.

Κατὰ μάϊον ὁ στρατιωτικὸς φαρμακοποιὸς τοῦ 21 μεταγωγικοῦ τάγματος Ὀσμὰν ἐφέντης μετατεθεὶς ἐξ Ὀρτάκιοϊ τῆς Θρᾴκης εἰς 40 Ἐκκλησίας, ἀπήγαγε καὶ τὴν δεκατετραετῆ Ζωΐτσαν Κωνσταντίνου πρὸς ἐξισλάμισιν.

Κατὰ 8)βριον 1910 ἀξιωματικὸς μετὰ στρατοῦ μεταβὰς εἰς Τότορτσι τῆς ἐπαρχίας Μογλενῶν, ἐβίαζε τοὺς χριστιανοὺς δι' ἀνηκούστων κακώσεων καὶ δαρμῶν νὰ ἀρνηθῶσι τὸν ἐθνισμόν των καὶ νὰ λέγωσιν ὅτι δὲν εἶναι ἕλληνες.

Ὁ τσαούσης Βερτεκοπίου Βοδενῶν ἐξεβίαζε τοὺς χριστιανοὺς νὰ ἀρνηθῶσι τὸν ἐθνισμόν των.

Ὁ μουδίρης Βαρακλῆ Δζουμαγιᾶς διὰ διαφόρων ἀπατηλῶν μέσων καὶ δι' ὑποσχέσεως 10λίρου μηνιαίας ἀμοιβῆς προσεπάθησε κατὰ φεβρουάριον 1911 νὰ πείσῃ τὸν Δημήτριον Νούση Ρότσκαν νὰ διαιρέσῃ τὴν ἑλληνικὴν κοινότητα, λαμβάνων τὴν πρωτοβουλίαν ἱδρύσεως ἄλλης ἐθνικῆς κοινότητος.

Ἐν Λειβαδίτσᾳ τῆς ἐπαρχίας Μογλενῶν χωροφύλακες συλλαβόντες τὸν 60ετῆ Γεώργιον Δόσποραν

διὰ ραπισμάτων καὶ διὰ ραβδισμῶν ἐβίαζον νὰ ἀποσύρῃ τὸν υἱόν του ἀπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ οἰκοτροφείου κηρύττων ὅτι δὲν εἶνε ἕλλην, μόλις δ' ἀπηλλάγη δοὺς ἐγγύησιν· αὐτὸς δὲ οὗτος μετὰ τοῦ συνεγχωρίου του Νικολάου Τζάτζου καὶ τοῦ ἐξ 'Οσάνης Στοΐου Τσοπλάνου, διότι πρὸ διετίας ἐτόλμησαν νὰ κηρύξωσι παρρησίᾳ ἐνώπιον τοῦ ὑποδιοικητοῦ Γευγελῆς ὅτι ὑπόκεινται εἰς τὴν ὀρθόδοξον Μητρόπολιν Μογλενῶν, ἐφυλακίσθησαν. Εἰς φρικτὰ βασανιστήρια ὑπεβλήθησαν καὶ οἱ συγγενεῖς τοῦ ἐκ Τσαρναρέκας τῆς ἐπαρχίας Βοδενῶν μαθητοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ οἰκοτροφείου Ἰωάννου Μπέτου, ὅπως ἀποσύρωσι τοῦτον ἐξ αὐτοῦ.

Ὡσαύτως τῇ 26 μαΐου 1911 οἱ πρόκριτοι τῶν χωρίων Ποζτόβου, Σάτρου καὶ Λοπόβου τῆς περιφερείας Μελενίκου προσκληθέντες ὑπὸ τῶν κυβερνητικῶν ἀρχῶν, μετὰ βάναυσον ἐξύβρισιν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους (ὀνομασθέντος ἀτίμου καὶ βρωμεροῦ) καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ὑπὸ τοῦ ἀξιωματικοῦ τῆς χωροφυλακῆς Μελενίκου Χασὰν ἐφέντη, ἠπειλήθησαν διὰ θανάτου καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ συγχωρικοί των, ἐὰν ἐξακολουθήσωσι νὰ ὀνομάζωσιν ἑαυτοὺς ἕλληνας.

Ἐν Ἡρακλείᾳ τῆς Θράκης κατὰ 9]βριον 1910 ὁ ἐκεῖ εὑρισκόμενος στρατὸς πολλαχῶς ἐβεβήλωσε τὸν ἐκεῖ ἀρχαῖον ναὸν τῶν ἁγ. Ἀποστόλων. Τοῦ μητροπολίτου Ἡρακλείας γνωστοποιήσαντος τοῦτο εἰς τὴν διοίκησιν Ραιδεστοῦ, οἱ στρατιῶται ἐπανελθόντες συνέτριψαν καὶ κατέσκαψαν τήν τε ἱερὰν πρόθε-

σιν καὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, ἅτινα αἰῶνες ὅλοι ἐσε βάσθησαν.

Κατὰ μάϊον 1911 οἱ ἐκ τοῦ συλλαλητηρίου Κα τερίνης ἐπιστρέφοντες βόσνιοι μετανάσται, διερχόμε νοι διὰ τοῦ χωρίου Ἁγιάνη, ἔθραυσαν θύρας καὶ πα ράθυρα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ ἐν λόγῳ χωρίου, ἀφή ρεσαν πᾶν ὅ,τι ὑπῆρχε πολύτιμον εἰς ἱερὰ ἄμφια καὶ σκεύη μέχρι καὶ τοῦ κατασαρκίου τῆς ἁγ. Τραπέζης καὶ, τεμαχίσαντες, ἔρριψαν χαμαὶ τὰς ἱερὰς εἰκόνας καὶ τὰς κανδήλας καὶ ἐν γένει κατέστρεψαν πάντα τὰ ἐν τῇ ἱερᾷ Ἐκκλησίᾳ εὑρισκόμενα ἱερὰ ἀντικεί μενα.

Ἐν Μουδανίοις τῆς ἐπαρχίας Προύσης κατὰ τὴν 24 μαΐου ἐ. ἔ. μωαμεθανοὶ κάτοικοι τοῦ χωρίου Τσα πνῆ εἰσελθόντες εἰς τὸ παρακείμενον ἱερὸν ἁγίασμα τοῦ ἁγ. Παντελεήμονος κατέρριψαν τὴν ἐν αὐτῷ ἀρ χαίαν ἱερὰν εἰκόνα καὶ ἐξώρυξαν διὰ μαχαίρας τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν ταύτης.

Ὁ παρὰ τὸ χωρίον Ἡράκλεια τῆς Κεσσάνης κατεσκηνωμένος στρατὸς, συμποσούμενος εἰς 500 περίπου, τρομοκρατεῖ τὸν τόπον, νύκτα καὶ ἡμέραν περιφερόμενος εἰς τὰς ὁδοὺς, εἰς τρόπον ὥστε καὶ ἄν δρες καὶ γυναῖκες ἀδυνατοῦσι νὰ ἐξέλθωσιν εἰς τὰς ἐργασίας αὐτῶν· ὁ δὲ κόλ αγασῆ Σαμῆ βέης περιερ χόμενος τὰ καφενεῖα, ὑβρίζει ἀναφανδὸν τὸν Οἰκου μενικὸν Πατριάρχην καὶ τὸν ὀρθόδοξον κλῆρον.

Ἐν Φλωρίνῃ κατὰ φεβρουάριον ἐ. ἔ. οἱ καϊμα κάμαι Βεστρὰν καὶ Σούροβιτς χαιρετισθέντες ὑπὸ τοῦ

μητροπολίτου Μογλενῶν δὲν ἀνταπέδωκαν τὸν χαιρετισμόν· ἐπειδὴ δὲ οὗτος ἐξέφρασε λύπην ἐπὶ τούτῳ, ὁ μουδίρης Σούροβιτς ἐπετέθη σκαιῶς κατ' αὐτοῦ καὶ ἦτο ἕτοιμος νὰ ἐπιτεθῇ καὶ διὰ τοῦ καθίσματος, ὅπερ ἔλαβεν εἰς χεῖρας, ἐὰν οἱ παρατυχόντες δὲν ἀνεχαίτιζον αὐτόν.

Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἡρακλείας ὁ ἑκατόνταρχος Μαλγάρων Ζιᾶ κατὰ φεβρουάριον ὡσαύτως, συλλαβὼν τὸν ἱερέα τοῦ χωρίου Καρατζᾶ Χαλὴλ παπᾶ Ἠλίαν, ἀπέστειλε σιδηροδέσμιον τῇ συνοδείᾳ δύο χωροφυλάκων εἰς Ραιδεστὸν, ἐπὶ καταγγελίᾳ δῆθεν ὅτι ἔκλεψεν ἕνα χοῖρον ἐκ τοῦ ἀμπαρίου τῆς Κυβερνήσεως· προφανῶς ὅμως πρὸς ἐκδίκησιν καὶ κορεσμὸν πάθους διὰ προλαβοῦσαν κατ' αὐτοῦ καταγγελίαν τοῦ ἱερέως τούτου καὶ τῶν χριστιανῶν, ἕνεκα ὕβρεως κατὰ τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, ὅπερ ὠνόμασε «πὶσ μιλλέτ».

Ἀποφάσει τοῦ στρατοδικείου Μοναστηρίου, συλλαμβάνεται καὶ μεταφέρεται δέσμιος ἐκ Φλωρίνης εἰς τὰς φυλακὰς Μοναστηρίου ὁ ἱερεὺς Ἀθανάσιος, ὅστις καὶ ἀπολύεται καταδειχθεὶς ἀθῷος συνεπείᾳ ἐνστάσεων τοῦ μητροπολίτου.

Ὁ καϊμακάμης Οὐζοὺν κϳοπροῦ Νουσρὲτ βέης κατὰ τὸν παρελθόντα ἀπρίλιον ἐκ κακοτροπίας καὶ μισαλλοδοξίας προέβη εἰς κατάσχεσιν τοῦ χρηματικοῦ προϊόντος δίσκου, περιαγομένου κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγ. Σπυρίδωνος ὑπὲρ τῆς ἱερᾶς Ἐκκλησίας καὶ πρὸς βοήθειαν τῶν πασχόντων, χαρακτηρίσας τὸ πρᾶγμα ὡς διενεργούμενον ὑπὲρ ἀλλοτρίων σκοπῶν, ὅπερ ὅμως δικαστικῶς ἀπεδείχθη ἀνυπόστατον.

Ὁ αὐτὸς καημακάμης κατὰ τὴν παραμονὴν τοῦ παρελθόντος Μ. Πάσχα δὲν ἐπέτρεψε τὴν εἴσοδον τοῦ ἱερέως εἰς τὰς φυλακὰς πρὸς μετάδοσιν τῶν ἀχράντων μυστηρίων εἰς τοὺς φυλακισμένους 40 περίπου χριστιανούς, ἐπὶ προφάσει ὅτι ὁ ἱερεὺς ἠδύνατο νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τούτους ἀνταρτικὰ φρονήματα καὶ ἐπὶ τῷ χαρακτηρισμῷ τῆς θείας κοινωνίας ὡς οἰνοπνευματώδους ποτοῦ, ὅπερ ἀπαγορεύεται.

Ἐν τῷ χωρίῳ Παλαιοχῶρι τῆς ἐπαρχίας Μογλενῶν ὁ καϊμακάμης Καγ̌αλὰρ καὶ ὁ ἑκατόνταρχος τῆς χωροφυλακῆς ἐπισκεφθέντες τὴν ἑλληνικὴν σχολὴν, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης συνοδείας καὶ ἀποστείλαντες τὸν διδάσκαλον ἵνα ἑτοιμάσῃ ἐν τῷ οἴκῳ τὰ πρὸς δεξίωσιν αὐτῶν, προέβησαν εἰς ἀσελγεῖς πρὸς τὴν διδασκάλισσαν, 16ετίδα κόρην, προτάσεις.

Ἐν Πρεβέζῃ κατὰ τὰς τελευταίας ἑορτὰς τοῦ Πάσχα αἱ ἀρχαὶ τοῦ τόπου, προφάσει τηρήσεως τῆς δημοσίας τάξεως ἀπὸ τῶν συνήθων πυροβολισμῶν, προέβησαν εἰς μέτρα οὐ μόνον μὴ ἐπιτρέψαντα τοῖς χριστιανοῖς τὴν ἐλευθέραν ἐκτέλεσιν τῶν θρησκευτικῶν αὐτῶν τελετῶν, ἀλλὰ καὶ ἱκανὰ παρ' ὀλίγον νὰ ἔχωσιν ἀξιοθρηνήτους συνεπείας.

Ἐν Καλύμνῳ ὡσαύτως, τῇ Κυριακῇ τοῦ παρελθόντος Πάσχα, ἀστυνόμοι εἰσελθόντες εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν διέκοψαν τὴν θείαν λειτουργίαν.

Κατὰ τὸν παρελθόντα ἀπρίλιον, ἐπὶ τῇ βάσει ἁπλῆς καὶ ἀβασίμου κατηγορίας, ἀποκλείεται αὐθαιρέτως τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ὑπὸ τοῦ νομάρχου ὁ μητροπολίτης Σμύρνης.

Ἐν Καστορίᾳ κατὰ 10]βριον π. ἔ. ὁ ἐκεῖθεν ὁρμώμενος Σελὴμ βέης καταγινόμενος εἰς τροφοδότησιν τοῦ στρατοῦ, κατέλαβεν αὐθαιρέτως τὴν νομὴν τοῦ χωρίου Ζδράλτσης.

Οἱ ὀθωμανοὶ κάτοικοι Χρουπίστης, δυνάμει φιρμανίων ἐπιτρεπόντων αὐτοῖς τὴν ξύλευσιν, προέβησαν εἰς ἐκκοπὴν καὶ δήωσιν καὶ αὐτῶν τῶν ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ κήποις τῶν πέριξ χωρίων καρπίμων δένδρων· τὸ δὲ μᾶλλον ζημιωθὲν ἐκ τούτων τυγχάνει ἡ Ἀσπροεκκλησιὰ, οὗ αἱ ζημίαι ὑπολογίζονται εἰς 30 χιλιάδας γρόσια. Παρὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Δ. Συμβουλίου, ἐπικυρωθεῖσαν καὶ δικαστικῶς, δι' ἧς ἀναγνωρίζεται τὸ δίκαιον τῶν παραπονουμένων, οἱ μουσουλμάνοι Χρουπίστης ἀπὸ ἔτους ἤδη ἐπανέλαβον τὰς ἐπιθέσεις καὶ δηώσεις αὐτῶν προχωρήσαντες ἤδη μέχρι τῶν προθύρων τοῦ εἰρημένου χωρίου· μαθηταὶ δὲ καὶ γυναῖκες μεταβάντες εἰς ὕδρευσιν, ὑπέστησαν ἐπίθεσιν. Τῶν παραπόνων τῶν πασχόντων μὴ εἰσακουομένων οὔτε ἐν τῇ μουδιρίᾳ Χρουπίστης, λόγῳ ὅτι ἡ Ἀσπροεκκλησιὰ ὑπάγεται εἰς τὴν ὑποδιοίκησιν Ἀνασελίτσης, οὔτε ἐν Ἀνασελίτσῃ, λόγῳ ὅτι οἱ ἀδικοῦντες ὑπάγονται εἰς Χρούπισταν, ὁ μουδίρης Χρουπίστης, συνεπείᾳ ἀντιστάσεως τῶν γυναικῶν τοῦ χωρίου καὶ ἐκδιώξεως τῶν ἐπιδρομέων, αὐτὸς μὲν καλέσας ἐξύβρισε τὸν ἱερέα, οὐδὲν αὐτοῦ ἱερὸν σεβασθεὶς, ὁ δὲ ὑπολοχαγὸς, ὁ καλούμενος Χαμὶτ τῆς Χρουπίστης, λαβὼν ἰδιαιτέρως ἕκαστον τῶν προκρίτων ἄνευ ἀνακρίσεως, τὸν μὲν δήμαρχον ἐρράπισε, τὸν δὲ σύμβουλον ἐγρονθοκόπησε καὶ κρατήσας τὸ ἑσπέρας ἐν τῇ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

φυλακῇ, ἐξαπέστειλε τὴν ἑπομένην τούτους εἰς Καστορίαν.

Ἐν Ἑρζεροὺμ εἰς τὸ χωρίον Χούλεγκ ἐπὶ γαιῶν ἀνηκουσῶν εἰς τοὺς χριστιανοὺς ὀρθοδόξους καὶ ἀρμενίους ἡ Κυβέρνησις ἐπέτρεψε νὰ ἐγκατασταθῶσι μωαμεθανοὶ μετανάσται ἐκ Ρωσσίας ἐκ τῆς φυλῆς Τερεκεμὲ, χαρακτηρίζουσα τὰς γαίας ὡς μαχλούλια, καίτοι οἱ χριστιανοὶ ἐφάνησαν πρόθυμοι καὶ νὰ τὰς ἀγοράσωσιν ἐκ νέου. Ἐκ τῆς τοιαύτης ἐγκαταστάσεως, ἐκτὸς τῶν ἁρπαγῶν, οἱ χριστιανοὶ ὑποφέρουσι τὰ πάνδεινα σὺν ἄλλοις δερόμενοι καὶ δολοφονούμενοι, καὶ ταῦτα πρὸς ἐξαναγκασμὸν εἰς ἐκπατρισμὸν καὶ ἐγκατάλειψιν καὶ αὐτῶν τῶν οἰκιῶν των. Τὸ ἔργον τοῦτο ἐξακολουθοῦσιν οἱ Τερεκεμὲ οὐδαμῶς ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς ἐξουσίας ἐνοχλούμενοι.

Κατὰ 7]βριον 1910 ὁ ἐκ Μαυρόβου Τζεμὴλ συλλαβὼν ἐν τοῖς ἀγροῖς ἔγγαμον γυναῖκα ἠτίμασεν αὐτήν.

Κατὰ μάρτιον 1911 ὁ μουδίρης Τεστὲκ μεταβὰς μετὰ χωροφυλάκων εἰς τὸ χωρίον Ἀλαντζὶκ τῆς ὑποδιοικήσεως Ἔρ-μπαα τοῦ νομοῦ Σεβαστείας, συνέλαβε τὴν Τσακίραν Ἐλευθερίου, ἣν δέσας χεῖρας καὶ πόδας ἔρριψεν εἰς προσωρινὴν φυλακὴν, ὅπου ἐπὶ 6 ἡμέρας ἐξηκολούθουν διὰ τῆς βίας ἀσελγοῦντες ἐπ' αὐτῆς. Τὴν αὐτὴν ὑπέστησαν τύχην ἡ Σοφία Β. Βαϊράμογλου, ἡ Φωτεινὴ Λαζάρου Βαϊράμογλου καὶ ἡ Ἀναστασία Χρύσου, αἵτινες φοβούμεναι τὴν θηριωδίαν τοῦ μουδίρου εἶχον καταφύγει εἰς τὰ ὄρη ἢ εἰς

πλησιόχωρα χωρία. Ὅμοιαι ἀπειλαὶ ἀπηυθύνθησαν καὶ πρὸς τὴν σύζυγον τοῦ μουχτάρη Ἀναστασίαν, ἥτις μόλις κατώρθωσε νὰ σωθῇ.

Ἐν Δυρραχίῳ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐξόδου τῶν μαθητριῶν ἐκ τοῦ ἑλλην. παρθεναγωγείου, τουρκόπαιδες ἐπετέθησαν μετὰ μαχαιρῶν κατ' αὐτῶν, αἰσχρολογοῦντες λόγοις καὶ ἔργοις, αἵτινες ἐσώθησαν τῇ ἐπεμβάσει τῶν διαβατῶν.

Κατὰ 10]βριον τοῦρκοι στρατιῶται ἐν 40 Ἐκκλησίαις συλλαβόντες τὸν δεκαπενταετῆ Εὐστάθιον Χρ. Καζᾶν μεταβαίνοντα εἰς τὸ χωρίον του Σκοπὸν ἐξεβίασαν ἀσελγῶς, ἀφαιρέσαντες καὶ τὸ εὑρεθὲν ἐπ' αὐτοῦ χρῆμα, διασωθέντα δὲ παρὰ τῶν κατὰ συγκυρίαν διερχομένων διαβατῶν.

Κατὰ τὸν 8]βριον 1910 ἐν Βελκαμένῃ ὁ ἱερεὺς καὶ ἀρχιερατ. ἐπίτροπος Παπᾶ Δημήτριος, καί τοι ἐγκαίρως παρουσίασε τὰ ὅπλα τῶν εἰς Ἀμερικὴν ἀπουσιαζόντων υἱῶν αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἀφοπλισμοῦ, ἐδέρετο ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς ἐξουσίας ἀνὰ πᾶσαν ὥραν μέχρι λιποθυμίας ἀπὸ τῆς 8—12 ὥρας. Ἐπίσης ὁ ἐν Στρεμπένῳ 60ετὴς Παπᾶ Παναγιώτης ἐδάρη ἀνηλεῶς, τὸν δὲ ἱερέα Στρεμπένου Δημήτριον ζητήσαντα νὰ μεταβῇ εἰς τὸν ἑσπερινὸν ὁ ἀξιωματικὸς ἐρράπισεν ἐπανειλημμένως.

Κατὰ τὸν αὐτὸν περίπου χρόνον ἐν Ὀσλιάνῃ τῆς ἐπαρχίας Βοδενῶν ὁ μουχτάρης Γεώργ. Γάντζιος προσκληθεὶς εἰς Πόδος ὑπὸ τοῦ ἑκατοντάρχου Μεχμὲτ ἐφέντη, ἀφοῦ ἐδάρη ἀνηλεῶς εἰς τοὺς πόδας, ὑπεχρεώ

θη νὰ ἵσταται ὄρθιος ἐπὶ τοῦ ἑνὸς μόνου ποδὸς ἐφ' ἱκανὴν ὥραν, ἐδέρετο δὲ ὁσάκις ἀποκάμνων κατεβίβαζε καὶ τὸν ἕτερον πόδα. Παρὰ δὲ τὴν ἐκ τῆς ρινὸς ἐκ τῶν γρονθοκοπημάτων αἱμορραγίαν καὶ τοὺς ἄλλους τοῦ σώματος καὶ τῶν ποδῶν πόνους, διέταξαν αὐτὸν νὰ γονυπετήσῃ καὶ ἔθηκαν ἐπὶ τῶν κνημῶν αὐτοῦ ράβδον, ἐπὶ τῶν ἄκρων τῆς ὁποίας ἐκαθέσθη ἀνὰ εἷς στρατιώτης καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων ἕτερος ἐπὶ δύο συνεχεῖς ὥρας, μεθ' ὃ ὁδηγοῦσιν αὐτὸν εἰς τὸ χωρίον σχεδὸν ἡμιθανῆ. Τὰ αὐτὰ ἠπείλησεν ὁ αὐτὸς ἑκατόνταρχος καὶ κατὰ τῶν δύο ἀζάδων καὶ κατὰ τοῦ 74ετοῦς ἱερέως τοῦ χωρίου, ὃν μάλιστα διέταξε νὰ γυμνωθῇ καὶ κατακλιθῇ διὰ τὰ αὐτὰ βασανιστήρια, ἀλλὰ δὲν προέβη περαιτέρω ἀρκεσθεὶς μόνον εἰς μερικὰ λακτίσματα.

Ἐν Τότορτσι τῆς ἐπαρχίας Μογλενῶν ὁ πρῴην ἀρχιληστὴς Δημ. Δούμου λαβὼν ἀπεριόριστον ἐξουσίαν παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν συμμοριῶν ἐπιτροπῆς, συλλαμβάνει καὶ δέρει ἀπανθρωπότατα τὸν ἐκ τῶν προκρίτων Στόϊκον Λίτσκου· πρὶν ἢ τελειώσῃ τὸ ξυλοκόπημα αὐτοῦ φθάνει εἰς τὸ χωρίον ἀξιωματικὸς μετὰ στρατοῦ, ὅστις συλλαμβάνει καὶ ἀπάγει ἑτέρους πέντε ἐκ τῶν προκρίτων, ἐν οἷς καὶ τὸν ἀνήλικον υἱὸν τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου, τὴν δ' ἐπιοῦσαν ἕτερος ἀξιωματικὸς μετὰ στρατοῦ μεταβὰς, ὑπέβαλε πάντας σχεδὸν τοὺς χωρικοὺς εἰς ἀνηκούστους κακώσεις καὶ δαρμοὺς, μηδὲ τοῦ 70ετοῦς ἱερέως Μποζίνου ἐξαιρουμένου.

Τῇ 29 8]βρίου 1910 ὁ μουτεσαρίφης Σερρῶν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

μεταβὰς εἰς Βαρακλῆ Δζουμαγιᾶ προσεκάλεσε τὸν μουχτάρην Δημήτρ. Δζεμαΐλαν, παρὰ τοῦ ὁποίου ἐζήτησε νὰ παραδώσῃ αὐτῷ 300 ὅπλα· ἐπὶ τῇ δηλώσει δὲ τοῦ μουχτάρη ὅτι ταῦτα πρὸ 4 μηνῶν συνέλεξεν ἡ ἐπὶ τοῦ ἀφοπλισμοῦ ἐπιτροπὴ, ἔρριψεν αὐτὸν χαμαὶ καὶ ἔδειρεν ἀνηλεῶς, πρῶτον μὲν αὐτὸς ὁ μουτεσαρίφης καὶ κατόπιν ἄλλοι.

Κατὰ 9]βριον 1910 οἱ ἀμνηστευθέντες κάτοικοι Μπεράνης διὰ τὰ γεγονότα τοῦ 1909 ἤρξαντο καὶ πάλιν συλλαμβανόμενοι καὶ φυλακιζόμενοι, ὡς ὁ διδάσκαλος Θωμᾶς Ἰωσήμοβιτς, Μάξιμος Βούγιοβιτς καὶ Θωμᾶς Δοσλιάκ.

Κατὰ 10]βριον 1910 ὁ ἱερεὺς Θεόδωρος ἐν Ἀμισῷ μεταβαίνων παρά τινι οἰκογενείᾳ, πρὸς ἐκπλήρωσιν θρησκευτικοῦ καθήκοντος, αἴφνης εὑρέθη πρὸ δύο ἀστυνόμων, ζητούντων νὰ ὁδηγήσωσιν αὐτὸν εἰς τὸ δικαστήριον, τούτου δὲ ἀρνηθέντος καὶ ζητήσαντος νὰ εἰδοποιηθῇ ἡ Μητρόπολις, 10 στρατιῶται ἐκεῖ που εὑρισκόμενοι, ἐπιτίθενται κατ' αὐτοῦ καὶ διὰ τῶν ἀκτηρίδων τῶν ὅπλων κτυπῶντες, ἔσυραν αὐτὸν εἰς τὸ διοικητήριον, ὅπου μηδεμιᾶς εὑρεθείσης ἐνοχῆς, ἀπελύθη ἀκούσας τὸ σύνηθες «γιαγνὴς ὀλδοῦ».

Ἐν Φθίνᾳ τῆς Πρεβέζης ἐδάρη ἀνηλεῶς ὑπὸ στρατιωτῶν ὁ μουχτάρης διότι δὲν ἐγνώριζε ποῦ ἐκρύπτετο ὁ ληστὴς Νικόλαος Δήμα.

Ἐν Νεγάδαις ὁ Δαοὺτ τσαούσης κατὰ 7]βριον 1910 ἀφοῦ ἔδειρεν ἀνηλεῶς τὸν Γ. Μπέκαν, διότι ἠρνήθη νὰ παραδώσῃ αὐτῷ τὸ ὅπλον αὐτοῦ, μετέφερεν αὐτὸν εἰς Πρέβεζαν, ὁπόθεν μετὰ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος μηνὸς φυλάκισιν ἀπελύθη.

῾Ο αὐτὸς Δαοὺτ τὴν 17 ἰανουαρίου τὸν ποιμένα τῆς μονῆς τοῦ Λεκατσᾶ ᾿Αριστείδην Καμπέρην, μὴ θελήσαντα νὰ ἀφήσῃ τὰ πρόβατα τῆς μονῆς καὶ ἀκολουθήσῃ αὐτῷ ἔδειρεν ἀνηλεῶς εἰς βαθμὸν, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ περιπατῇ. Μεθ' ὃ ζητήσας παρ' αὐτοῦ ὅπως δηλώσῃ τὸ κρυσφύγετον τοῦ ληστοῦ Πλιάκα, ἐπὶ τῇ ἀπαντήσει ὅτι ἀγνοεῖ, ἐδάρη καὶ πάλιν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε ἐδέησεν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας νὰ μείνῃ κλινήρης.

᾿Εν Λούρῳ ὁ σούπασης Μερτζᾶν ἀγᾶς ἔδειρεν ἀνηλεῶς τὰς γυναῖκας τῶν χωρικῶν, διότι ἠθέλησαν νὰ ἀντιστῶσιν εἰς αὐθαίρετον ἁρπαγὴν ἀγροῦ ἀπὸ τοῦ καλλιεργήσαντος αὐτὸν χωρικοῦ καὶ τὴν παράδοσιν αὐτοῦ εἰς ἄλλον ἐπ' ἰδίᾳ ὠφελείᾳ.

᾿Εν ταῖς κεντρικαῖς φυλακαῖς Πρεβέζης τὴν 17 ἰανουαρίου 1911 δύο τῶν φυλακισμένων, διότι ἤρισαν πρὸς ἀλλήλους, ἐδάρησαν διὰ πασσάλου ὑπὸ τοῦ στρατιώτου Ταρέλη, τοῦ γραμματέως τῶν φυλακῶν ᾿Ομὲρ καὶ τοῦ Βλάστρος ὄνπαση εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε ἡ κατάστασις τοῦ ἑνὸς ἐξ αὐτῶν ἐμπνέει ἀνησυχίας.

Κατὰ ἀπρίλιον 1911 οἱ μετανάσται 11 τουρκικῶν χωρίων τῆς ὑποδιοικήσεως Μαλγάρων καταρτίσαντες 900 ἁμάξας μετέβησαν ἐφωδιασμένοι διὰ πελέκεων εἰς τὸ δάσος τοῦ χωρίου Καρατζᾶ Χαλὴλ, κατ' ἐντολὴν, ὡς ἔλεγον, τοῦ ἑκατοντάρχου Μαλγάρων. ᾿Επειδὴ δὲ οἱ χωρικοὶ, ὡς εἶνε ἑπόμενον, ἀντέστησαν κατὰ τῶν ἐπιδρομέων, ἐπέπεσαν οὗτοι κατ' αὐτῶν πληγώσαντες τέσσαρας ἄνδρας καὶ μίαν γυναῖκα,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

οἵτινες μετεφέρθησαν μὲν εἰς Μάλγαρα πρὸς ἰατρικὴν περίθαλψιν, ἔμειναν ὅμως ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν ἐπὶ 24 ὥρας, χωρὶς νὰ πλησιάσῃ αὐτοὺς οὐδεὶς, κατ' ἐντολὴν τοῦ καϊμακάμη. Τὴν ἐπιοῦσαν ἐπληγώθη ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐπιδρομέων ὁ Χρῆστος Ἀρχοντῆ.

Οἱ τοῦρκοι κάτοικοι τοῦ Σαραγλῆ, ἁρπάσαντες παρανόμως γαίας τῶν χριστιανῶν Καβατζικίου, εἰς πᾶσαν διαμαρτυρίαν αὐτῶν ἀπαντῶσι δι' ὕβρεων καὶ ξυλοκοπημάτων· ὅτε δὲ τελευταῖον ἠθέλησάν τινες νὰ ἀντιστῶσι, συνελήφθησαν δώδεκα ἐξ αὐτῶν καὶ κρατοῦνται ἀδίκως ὅλως εἰς τὰς φυλακάς.

Κατὰ μάϊον 1911 ὁ τὸν νομὸν Μοναστηρίου λυμαινόμενος Γιουνοὺς διεβίβασεν εἰς τοὺς χριστιανοὺς Γρεσνίτσης ἐπιστολὴν, διατάσσουσαν αὐτοὺς ὀνομαστὶ νὰ καταβάλωσιν ἐντὸς μιᾶς ἑβδομάδος τὸ ὁριζόμενον ὑπ' αὐτοῦ δι' ἕκαστον ποσὸν, ἀνερχόμενον ἐν συνόλῳ εἰς λίρας 529.

Ἐπίσης συμμορία ἐνεδρεύσασα ἐγύμνωσε τὸν ἱερέα τοῦ Προγκίου τῆς ἐπαρχίας Δρυϊνουπόλεως Νικόλαον καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ Π. Γ. Πουραβέλη καὶ Ἠλίαν ράπτην ἀφαιρέσασα καὶ αὐτὸ τὸ ράσον καὶ τὸ καλυμμαύχιον τοῦ ἱερέως, ἀποδίδεται δὲ τὸ πρᾶγμα ἐπιτοπίως εἰς τοὺς λεγομένους ἀγροφύλακας, οἵτινες κατήντησαν μάστιγες τῶν χριστιανικῶν κοινοτήτων.

Τῇ 25 μαΐου συνελήφθη ὑπὸ τοῦ καϊμακάμη καὶ τοῦ ἑκατοντάρχου Ζηλιαχώβης ὁ ἐκ τῶν προκρίτων Ἀλιστράτης Γ. Στοϋμένος καὶ ὡδηγήθη εἰς Ζηλιάχοβαν πεζῇ, δερόμενος καθ' ὁδὸν καὶ διότι δὲν ὠ-

μολόγει ποῦ κρύπτονται αἱ ἑλληνικαὶ συμμορίαι, τὰς ὁποίας δῆθεν αὐτὸς ἔκρυπτε, καὶ διότι δὲν ἠδύνατο νὰ βαδίσῃ ἕνεκα τῆς ἀσθενοῦς αὐτοῦ κράσεως· οὕτω δὲ ἐξηντλημένον ἐκ τῶν βασάνων καὶ τῶν δαρμῶν ἀπέστειλαν εἰς Σέρρας.

Οἱ μουχτάριδες, ἀζάδες καὶ πολλοὶ τῶν προκρίτων τῶν χωρίων Κοκκινοπλοῦ, ἁγ. Δημητρίου, Σέλους καὶ Δουχλίστης τῆς ἐπαρχίας Ἐλασσῶνος, πολλάκις ἐξυλοκοπήθησαν ἀνηλεῶς πρὸς παράδοσιν τῶν ληστῶν τῶν ἀπαγαγόντων τὸν γερμανὸν καθηγητὴν Ρίχτερ. Ἐξυλοκοπήθη ὡσαύτως ὁ γέρων ἱερεὺς τοῦ χωρίου Σέλους, ὑπὸ στρατιωτῶν καὶ χωροφυλάκων. Ἐκτὸς τούτων ὁ μουλαζίμης τῆς χωροφυλακῆς συναθροίσας πεντηκοντάδα γυναικῶν ἐκ Κοκκινοπλοῦ, ἠπείλησεν αὐτὰς καὶ ἐφυλάκισεν ἐν τῇ σχολῇ, ἥτις, ὡς καὶ ἡ τοῦ χωρίου Σέλους μετεβλήθησαν εἰς φυλακὰς γυναικῶν, διακόψασαι ἀναγκαστικῶς τὴν λειτουργίαν αὐτῶν. Ἀπαιτεῖ προσέτι ὁ μουλαζίμης τὴν παράδοσιν ὅπλων κεκρυμμένων δῆθεν, ἅτινα μὴ ἔχοντες νὰ παραδώσωσιν οἱ χωρικοί, ὑφίστανται συνεχῆ τὰ ξυλοκοπήματα τῶν ἀπαιτούντων. Πολλοὶ τούτων ἤρξαντο καταλείποντες καὶ οἰκίας καὶ περιουσίας κατερχόμενοι εἰς Ελασσῶνα. Ἐν τῷ Ἁγίῳ Δημητρίῳ ἐκ τῶν ξυλοκοπηθέντων ἀπέθανεν εἷς χωρικὸς καὶ ἕτερος ἐπίσης εἰς τὸ Κοκκινοπλοῦ, παρεφρόνησε δὲ ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ κόρη, διότι ἐνώπιόν της ἐδέρετο καὶ ἐβασανίζετο ὁ ἀδελφός της.

Ἐν Ἐγρὶ δερὲ τῆς ἐπαρχίας Δράμας συνελήφθησαν καὶ μέχρις ἀναισθησίας ἐδάρησαν κατὰ τὴν

23 καὶ 24 μαΐου ὑπὸ τοῦ καϊμακάμη Ζιλαχόβης καὶ τοῦ ἑκατοντάρχου τῆς χωροφυλακῆς οἱ χωρικοὶ Ἰωάννης Γεωργίου μετὰ τοῦ υἱοῦ του Κωνσταντίνου, Ἀθασιος Δημητρίου Ζακχαῖος καὶ Μαρῖνος Δαυὶδ, οἵτινες καὶ ἀπήχθησαν δέσμιοι εἰς Ζιλ̆άχοβαν. Ἐκεῖ δι' ἀνηκούστων βασανιστηρίων καὶ δὴ καὶ ἐμπήξεως αἰχμηρῶν ξυλαρίων εἰς τοὺς ὄνυχας ἠναγκάσθησαν νὰ ἐπαναλαμβάνωσι τὰ καθ' ὑπαγόρευσιν τῶν ἀρχῶν λεγόμενα, τὴν συνάντησιν δηλονότι αὐτῶν μετὰ τῆς ἀνυπάρκτου ἐκεῖ ληστρικῆς συμμορίας Δούκα καὶ τὴν δῆθεν ἀπόκρυψιν αὐτῆς παρὰ τῶν προκριτοτέρων Κωσταντίνου Βοζίκη, Γεωργίου Κομβόκη καὶ Γεωργίου Ἀστερίου.

Τῇ 9 δεκεμβρίου 1910 συλληφθέντες, ὅλως ἀναιτίως, οἱ ἐκ Λουγγούσης τῆς Γευγελῆς Ρογκότης καὶ Καβαλτζίκης, ἀπήχθησαν εἰς τὰς φυλακὰς καὶ ἐδάρησαν ἀνηλεῶς.

Κατὰ φεβρουάριον 1911 εἰς Ἐρνίκ̆οϊ τῶν Σερδῶν ἐτραυματίσθη ὁ Μήτας Πένα ἐκ Ράμνης, παντοπώλης.

Κατὰ μάρτιον οἱ δημογέροντες τοῦ χωρίου Τυρνόβου ἐν τῷ νομῷ Μοναστηρίου, μεταβάντες εἰς τὸν γεν. διοικητὴν ἵνα ὑποβάλωσι παράπονα κατὰ τοῦ ἐξυβρίσαντος αὐτοὺς χωροφύλακος Χασὰν ἐφένδη, κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν συνελήφθησαν ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐδάρησαν ἀνηλεῶς.

Κατ' ἰούνιον εἰς τὸ χωρίον Γκραδέντσα τοῦ νομοῦ Μοιαστηρίου χωροφύλακες ὑπ' ἀξιωματικὸν ἔδειραν ἀνηλεῶς 10 χωρικοὺς ἐπὶ τῇ προφάσει ζητή-

σεως συμμοριῶν. Τὰ αὐτὰ ἐπανελήφθησαν καὶ εἰς τὸ χωρίον Ὀψίρηνα.

Ἐκτὸς δὲ τῶν συμμοριῶν Γιουνοὺς καὶ Σαδρεδὶν περὶ τὸ Περιστέριον καὶ Φλώρινα, ἐνεφανίσθησαν τοιαῦται καὶ περὶ τὸ Μορίχοβον, Μάκωβον, Σούχω δολ, Μπούκωβον καὶ Μπάτσι, ἐνσπείρουσαι τὸν φόβον καὶ τὸν τρόμον εἰς τοὺς χριστιανοὺς διὰ τῶν ἀπειλῶν καὶ ποικίλων διαδόσεων.

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐν Ἀηδονοχωρίῳ τῶν Σερρῶν συνέλαβον χωροφύλακες τοὺς ἐκ τῶν προκρίτων Γεώργιον Μερτζάνην, Πολυχρόνιον Βασιλείου καὶ Ἰωάννην Παναγιώτου, ἐπὶ τῇ ψευδεῖ κατηγορίᾳ ὅτι ἐξηφάνισαν τουρκαλβανὸν φονέα· ἔσυραν αὐτοὺς δεσμίους ὡς κύνας καὶ ἀφ᾽ οὗ τοὺς ἐξυλοκόπησαν καὶ δὴ καὶ διὰ τῶν ἀκτηρίδων τῶν ὅπλων τοὺς ἀπέλυσαν.

(16 ἰουνίου). Ὁ Κωνσταντῖνος Σταύρου μουκτάρης τοῦ χωρίου Πόρνα τῶν Σερρῶν καὶ οἱ Γεώργιος Ἀλεξίου καὶ Ἄξιος Ἀθανασίου, ἀζάδες, καὶ ὁ Γεώργιος Γκαλέκης, τσαούσης τοῦ αὐτοῦ χωρίου, κατεδικάσθησαν εἰς 20ήμερον φυλάκισιν (παυθέντες τῶν θέσεών των) διότι ἠρνήθησαν νὰ ἐπιτρέψωσι τὴν συλλογὴν παρανόμων ἐράνων ὑπὲρ μυστικοῦ σκοποῦ.

Ἐν Νεγκοβάνῃ τοῦ Μοναστηρίου τὴν 30ὴν μαΐου ἐπυροβολήθη τετράκις ὑπὸ συμμορίας ὁ Μήτης Γάκης.

(12 ἰουνίου). Ὁ μουκτάρης Ἐγρὶ δερὲ ἀνηλεῶς ἐδάρη ὑπὸ τοῦ λοχαγοῦ τῆς χωροφυλακῆς ἐν Ζηλιαχώβῃ. Ἕνεκα δὲ τῶν παραπόνων, τὰ ὁποῖα ἔκαμεν εἰς τὸν μουτεσαρίφην τῇ συστάσει τοῦ μη-

τροπολίτου, οὗτος μὲν τὸν ἀπέμπεψεν, κατὰ τὴν ἐπι στροφήν του δὲ εἰς Ἐγρὶ δερὲ ἐδάρη ὑπὸ τοῦ χιλιάρ χου μέχρις ἀναισθησίας, λέγοντος «τώρα πήγενε εἰς τὸν δεσπότην σου νὰ μὲ καταγγείλῃς καὶ πάλιν».

Κατὰ 8]βριον 1910 ἐφονεύθησαν ὑπὸ τούρκων ὁ Παναγιώτης ἐκ Καστορίας καὶ ὁ Μιχαὴλ ἐκ Χρουπί. στης, ἐξηφανίσθη δὲ ἐξ αὐτοῦ τοῦ διοικητηρίου **Κω** νομπλάτης, ὅπου προσεκλήθη, ὁ διδάσκαλος Ποσδιβί στης Ἀθανάσιος Ἠλία.

Κατὰ 9]βριον 1910 ἐφονεύθη ὑπὸ ἀγνώστων ἐν. τὸς τῆς αὐλῆς τῆς οἰκίας αὐτοῦ ὁ ἐν Μπεκ3άρτσκε Ἀγγέλκος Δ3άκετς, φόβοι δὲ ἐκφράζονται ὅτι θὰ ἐπα κολουθήσωσι καὶ ἄλλοι φόνοι, καθόσον, ἐνῷ ἡ **Κυ** βέρνησις ἀφώπλισε τοὺς χριστιανούς, ἐξ ἄλλου ἐξο. πλίζει τοὺς μουσλουμάνους διανείμασα εἰς αὐτοὺς ὅπλα, ὧν κατάλογον συνέταξεν ἡ διοίκησις· χωρὶς δὲ νὰ παρουσιάσῃ εἰς τό Δ. Συμβούλιον ἐζήτησε νὰ σφραγίσωσιν αὐτὸν τὰ μέλη αὐτοῦ, ἅτινα ἠρνήθη- σαν, ὡς ἦτον ἑπόμενον.

Κατὰ 10]βριον 1910 ἐν Τσαρσαμπᾷ τῆς ἐπαρ- χίας Ἀμασείας οἱ υἱοὶ τοῦ Χατζᾶ Ἀλῆ ζαδὲ Χατζῆ βεης καὶ Ἀρὶφ μετά τινων ἄλλων παρασύραντες δι' ἀπάτης ἔξω τοῦ χωρίου τὸν 19ετῆ Γεώργιον Κων)νί δην, ἀφοῦ ἐξεβίασαν ἀσελγῶς, ἔπνιξαν αὐτόν.

Ταὐτοχρόνως περίπου ἐν Βάλ3ᾳ τῆς ἐπαρχίας Κυζίκου χωροφύλαξ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀφορμῆς ἐπυροβό- λησε διὰ τοῦ κυβερνητικοῦ ὅπλου τὸν ἐν τῷ καφενείῳ

καθήμενον νέον Γεώργιον Κολαβούζογλουν καὶ ἐφόνευσεν αὐτόν.

Κατὰ μάρτιον τοῦ 1911 ληστὴς τῆς συμμορίας Ρέτζου Ριζᾶ ἐφόνευσε τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα κόρης, ἣν αὐτὸς ἐζήτει νὰ ἀπαγάγῃ, διότι ἐμνήστευσαν αὐτὴν μετ᾽ ἄλλου·

Τῇ 18 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐφονεύθη ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Χουμόντος τῆς ἐπαρχίας Σερρῶν Γρηγόριος Γουγουλᾶτος ὑπ᾽ ἀγνώστων, ἐπυροβολήθη δὲ κατ᾽ ἐπανάληψιν, ἀλλ᾽ ἀνεπιτυχῶς, ὁ Γεώργιος Κεχαγιᾶς, οὗ ἐφονεύθη ὁ ἵππος.

Ἐπίσης ἐν Φλωρίνῃ, σὺν ταῖς δολοφονίαις χριστιανῶν ἄλλων ἐθνοτήτων, ἀπετολμήθησαν τοιαῦται καὶ καθ᾽ ἡμετέρων. Τοιοῦτοι δὲ φόνοι καὶ ἀπόπειραι φόνων ὑπ᾽ ἀγνώστων ἐγένοντο εἰς πολλὰς πόλεις καὶ κωμοπόλεις καὶ τὴν ὕπαιθρον χώραν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ κατὰ προὐχόντων ἰδίᾳ, ἕνεκα τῶν ὁποίων καὶ τῶν διαδιδομένων περὶ προγραφῶν ὑπὸ μυστικῶν κομιτάτων, πολλοὶ ἐγκαταλείπουσι τὰς οἰκογενείας, ἐργασίας καὶ τὴν πατρίδα αὐτῶν, καὶ ἀναχωροῦσιν.

Τῇ 2 μαΐου 1911 εὑρέθη νεκρὸς διὰ στραγγαλισμοῦ ἔξω τῆς κωμοπόλεως Τυράννων τῆς ἐπαρχίας Δυρραχίου ὁ ἑνδεκαετὴς Χαράλαμπος Κ. Λιάσκου, διότι δῆθεν ἔκοψε καρποὺς ἐκ τοῦ κήπου ἑνὸς τεκκέ.

Τῇ 6 μαΐου 1911 ἐν Πρεβέζῃ οἱ ἀστυνομικοὶ Πεκὶρ καὶ Λουτφῆ μετὰ τοῦ χωροφύλακος Λιάτου εἰσελθόντες εἰς τὸ καφενεῖον τοῦ Γ. Μπέκα, ἀφοῦ ἐξύβρισαν καὶ χριστιανοὺς καὶ χριστιανικὴν θρησκείαν

ἐπυροβόλησαν κατὰ τοῦ Σπύρου Σπόνια. Τοῦτον δ' ἀμυνθέντα διὰ μαχαίρας ἀπήγαγον δέροντες ἀνηλεῶς εἰς τὰς φυλακάς, ὅπου καὶ ἀπέθανεν ἐκ τοῦ δαρμοῦ καὶ τῶν πληγῶν τῶν ὀργάνων τῆς ἐξουσίας.

Κατὰ μάρτιον μεταξὺ Χουμόνδος καὶ Ὀσμὰν Καμήλα τῆς ἐπαρχίας Σερρῶν ἐφονεύθη ὑπὸ τούρκων ὁ Γρηγόριος Γκογκαλάκης διὰ πελέκεως.

Κατὰ μάρτιον συμμορία τουρκική, ἐνεδρεύουσα παρὰ τὸ χωρίον Καβαλλάρι τῆς Χαλκιδικῆς, ἐφόνευσε τοὺς ἐκ τοῦ χωρίου Λαϊνῶν Ἀθανάσιον Ἰωάννου καὶ Δημήτριον Γκίτσον, μεταβαίνοντας εἰς τὴν λίμνην ἁγ. Βασιλείου πρὸς ἁλιείαν.

Κατὰ ἀπρίλιον ἐν πλήρει ἡμέρᾳ καὶ πρὸ τοῦ καταστήματός του ἐφονεύθη ὑπὸ ἐπιλοχίου ἐν Φλωρίνῃ ὁ Λάζαρος Τσίμας ἐκ Ποσιδερίου.

Κατὰ μάϊον τουρκικὴ συμμορία ὑπὸ τὸν Ἀλῆ Μολᾶν ἐφόνευσε παρὰ τὸ χωρίον Τρίμεγκα τὸν Πασχάλην Ἀζέρην, δὶς δὲ ἐπυροβόλησε κατὰ τοῦ Καλλιαγκούλα.

Μετὰ τὴν ἄνω ἔκθεσιν ἐγνώσθη ὅτι ἐν Γαλατίστῃ τῆς Χαλκιδικῆς τῇ 20 ἰουνίου στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα μεταβὰν νὰ ἐνεργήσῃ ἐρεύνας, συνεπείᾳ ψευδοῦς καταγγελίας ὅτι ἐνοσηλεύετο ληστὴς Μῆτσος ὀνόματι, συνέλαβε καὶ ἔδειρεν ἀνηλεῶς ἓξ πολίτας ὧν δύο ἰατροί· Ἐκ τούτων οἱ Ἀθανάσιος Φεράτης καὶ Μπόλκας πνέουσι τὰ λοίσθια.

Ταῦτα ἐκ τῶν πολλῶν, περὶ ὧν ἐκθέσεις καθ' ἑκάστην ἀποστέλλονται εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, ἐπεκτει-

νόμενα οὐχὶ μόνον ἐπὶ ἀτόμων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ χωρίων καὶ ἐπαρχιῶν ὁλοκλήρων ἀνὰ πάντας σχεδὸν τοὺς νομοὺς τοῦ Κράτους·

Ὑπομιμνήσκεται ἐπίσης, ὅτι κρούσματα τοῦ ἐμπορικοῦ ἀποκλεισμοῦ τοῦ ἐφαρμοζομένου εἰς ξένους ὑπηκόους ἀναφαίνονται ἤδη καὶ καθ' ὁλοκλήρων χωρίων. Ἀλλαχοῦ δὲ χωρία χριστιανικὰ ἀποκλείονται ὑπὸ συμμοριῶν, συμμετεχόντων καὶ τῶν πέριξ μουσουλμανικῶν χωρίων, μέχρι βαθμοῦ τακτικῆς πολιορκίας, πρὸς πλήρη ἐξόντωσιν. Οὕτω ἐν Πλησιβίτσῃ τῆς Ἠπείρου ὁ ἐκ τοῦ γειτονικοῦ χωρίου Κόσκας Μουχαρὲμ Ρεσὴτ, ἀφοῦ ἐφόνευσεν 8 ὑπὸ τὰς τραγικωτέρας τῶν συνθηκῶν καὶ ἐτραυμάτισε 3, ἐφήρμοσεν ἐμπορικὸν κατὰ τοῦ χωρίου ἀποκλεισμὸν, ἐπολιόρκησε δὲ τοῦτο οὕτω στενῶς, ὥστε εἰς οὐδένα ἐπιτρέπει νὰ ἐξέλθῃ πρὸς ἐργασίαν καὶ εἰς οὐδένα ἐκ τῶν κατοίκων τῶν πέριξ μουσουλμανικῶν χωρίων ἐπιτρέπει νὰ φέρωσιν ἔξωθεν ἐμπορεύματα πρὸς πώλησιν καὶ δὴ καὶ ἄλευρον.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
007000023256

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ